

Cap on vas, País Petit?

Escriure des d'aquest banc és un privilegi, com he dit moltes vegades, perquè llegeixes tot el contingut del nostre País Petit abans que ningú; però a voltes aquest privilegi és dolorós, molt dolorós.

Avui, asseguda al banc mentre crido sense èxit la musa, no albiro el campanar, i no pas perquè el tapin les fulles del noguer, com és habitual en aquesta època; no el veig perquè un fum negre cobreix la vila.

Avui no puc descriure les virtuts d'aquest Verges que em té el cor robat i sols sóc capaç de parlar del cantó fosc que mostra, d'altra banda, com tota comunitat terrenal –la celestial, per sort, no la conec encara i espero trigar molt temps a fer-ho–. Avui només em puc nodrir d'actituds irrespectuoses envers els altres, de picabaralles personals entre veïns, de la utilització matussera que en els dos darrers números alguns han aconseguit fer de l'espai que els ofereix aquesta publicació, i penso que no és això, pel que vàrem suar –i suem– tants companys...

Des de fa un parell de números, com deia, veig amb tristesa com articles tan bells com el d'un conte –literatura pura– que ha guanyat el concurs literari de secundària per Sant Jordi, o tan plens d'il·lusió i esforç com els dels nostres clubs esportius o excursionistes, o els referents al sens fi d'activitats de les associacions, sempre a punt de superar-se i d'expandir-se, o els corresponents als diàlegs d'uns jueus que s'entesten a fer de dolents quan tenen un cor tocat per la tendresa i l'enyor, o els tràngols que passen els companys de l'Equip de Redacció per a aconseguir articles, classificar-los, fer que surtin publicats en el temps previst, etcètera, han de conviure amb textos plens de rancúnies personals i escrits amb paraules tan desencertades, i veure's embrutits per aquests...

Tot, absolutament tot, i tothom, absolutament tothom, és criticable, denunciabile, si voleu, però sempre des de la

crítica constructiva, el respecte, l'elegància i la responsabilitat que requereix el fet –i l'honor– de col·laborar en un mitjà de comunicació públic i, sobretot, nostrat.

* * *

Per fi ha vingut la musa; s'ha assegut discretament al meu costat amb la cara tapada amb les mans: intueixo que plora.

Totes dues recordem amb nostàlgia quan un grupet de valents entusiastes m'anunciaren la creació d'una revista local i em demanaren de col·laborar-hi; a mi em va faltar temps per a demanar-li ajut, i ella, fins ara, no m'ha fallat mai. Recordem amb nostàlgia aquella recepció del qui –permeteu-me que hi insisteixi– «venia del nord, [...] pel carrer del Progrés, [...] arrossegant una maleta plena d'il·lusions i hores de feina, acudits i dibuixos, fotografies antigues i modernes, històries i entrevistes, notícies i cartes, projectes i inquietuds...» i m'afegeixo al seu plor, mentre totes dues ens demanem: Cap on vas, País Petit?

MÀRIAM SERRÀ

Fusteria
CAROLÀ S.L.

Tels. 972 78 01 57 - 972 78 05 72
C/ de la Font, 1
17142 VERGES (Girona)

Camps **Masaguer**

Corredoria d'Assegurances. SL

Oferim als nostres clients i a tothom en general, el serveis següents:

- **Assegurances de tota mena** (automòbils, llar, vida, salut)
- **Assessorament financer** (plans de pensions, fons d'inversió)
- **Servei immobiliari** (compra-venda de pisos, cases, terrenys)
- **Gestoria** (transfer, vehicles, permisos i llicències, etc.)

Torroella de Montgrí: Ctra. de Palafrugell, 12 - Baixos • Telèfon: 972 78 00 06 • Fax: 972 78 01 81
Sant Feliu de Guíxols: Passeig Guíxols, 13 - Baixos • Telèfon: 972 82 26 16 • Fax: 972 82 23 93
La Bisbal d'Empordà: Carrer Jaume II, 21 - Baixos • Telèfon: 972 64 32 01 • Fax: 972 64 31 12